

РЕШЕНИЕ

№ 397

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9891** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началника на сектор в Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел пътна полиция, чрез юрисконсулт Д., срещу решение № 3040 от 05.08.2022 г., постановено по НАХД № 16960/2021 г. от Софийски районен съд, 12-ти състав. С него е отменено наказателно постановление (НП) № 21-4332-023351 от 15.11.2021 г., издадено от началника на сектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ (СДВР-ОПП), с което на М. А. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Сочи, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП е неотнормисима в случая, тъй като водачът на МПС е извършил вменените му действия на подземен паркинг. Твърди, че паркингът

представлява обширна специализирана площадка, върху която предвижването и паркирането на превозните средства става при спазване на организацията, предвидена за всички пътища за отворено ползване. По горните съображения иска от съда да бъде отменено обжалваното съдебно решение и вместо него да бъде постановено ново, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – М. А. Н. не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена по безспорен начин: На 31.10.2021 г. служител в СДВР-ОПП съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия № 383049 от 31.10.2021 г. срещу М. А. Н. за това, че на 31.10.2021 г. в 19:58 ч. в [населено място], [улица], в търговски център Р. Мол, ниво -1, управлява лек автомобил БМВ 323i, с рег [рег.номер на МПС] , като извършва резки рискови маневри, изразяващи си в рязко подаване на газ и повишаване на оборотите на двигателя, с което превърта задвижващите се колела на автомобила, като поднася автомобила в ляво и дясно и преднамерено извежда МПС извън контрол. Нарушенията са квалифицирани от контролния орган като такива по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление № 21-4332-023351 от 15.11.2021 г.

Горната фактическа обстановка районният съд е възприел изцяло, като установена от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Независимо от безспорно установеното по делото извършване на описаните в АУАН и НП действия от водача на МПС, районният съд е отменил НП, като е приел, че поведението на М. А. Н. е изначално несъставомерно, тъй като деянието не изпълва състава на нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Обосновал е горният правен извод с мотиви, че разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП се отнася единствено до пътищата, отворени за обществено ползване и не намира приложение по отношение на затворените паркинги. Съдът е изложил мотиви, че макар и подобни действия в закрити паркинги да са значително по-опасни от други такива по отворените пътищата, има друг ред за ангажиране на отговорността на извършителите и това е по УБДХ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

По смисъла на чл. 220 от АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали районният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Така постановеното решение е валидно и допустимо, но постановено при неправилно

приложение на материалния закон.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. От страна на районния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Настоящият съдебен състав не споделя извода на районния съд, че процесното място, описано като подземен паркинг в Р. Мол, не следва да се приеме за път, отворен за обществено ползване и съответно за него не се прилага разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Визираната разпоредба императивно забранява на водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Съобразно легалната дефиниция на т. 1 от § 6 от ДР на ЗДвП "Път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДвП отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване на който са еднакви за всички участници в движението. От анализа на горната разпоредба следва изводът, че критерият който законодателят е въвел за да се определи дали един път е отворен за обществено ползване, е същият да се ползва при еднакви условия, а не дали се намира в затворено пространство, както е приел районният съд. Това е така, защото публичните паркинги, макар и предназначени за паркиране на автомобили, в тях има обособени платна за движение, с маркировка за еднопосочно или двупосочно движение, пешеходна пътека, поради което правилата за движение по пътищата се прилагат на общо основание. Всеки има право да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като спазва установените правила за движение - чл. 2, ал. 2 от ЗДвП. Да се приеме обратното, означава водачите на МПС в закритите паркинги не само да не се спазват разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, но и по принцип правилата на ЗДвП.

По горните съображения настоящият съдебен състав счита за основателен довода на касатора, че правилата за движение по пътищата следва да се спазват и в закритите обществени паркинги.

Съобразно разпоредбата на чл.104б, т. 2 от ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Следователно, всеки правоспособен водач има задължение да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като е длъжен да спазва предписанието на чл.104б, т. 2 от ЗДвП, а именно да използва същите единствено с цел превоз на хора и товари. Всички останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за тази цел места. Фактическият състав на нарушението изисква преднамерено извършване на маневра, която не е свързана с предназначението на пътя и нормалното движение на автомобили по него.

В случая от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно е установено, че М. А. Н. е управлявал лек автомобил БМВ, с рег № Св3493НА, като на паркинга на Р. Мол е използвал пътя за други цели, а именно привеждайки автомобила в неконтролируемо състояние, извършва резки рискови маневри,

подавайки рязко газ и повишаване на оборотите на двигателя, с което превърта задвижващите се колела на автомобила, поднасяйки автомобила в ляво и дясно. С това си действие, М. А. Н. съзнателно е нарушил забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, като е използвал пътя на паркинга и по конкретно предвиждането по него за други цели – привеждане на автомобила в неконтролируемо състояние.

По горните съображения настоящият съдебен състав не споделя изводите на районния съд, че извършеното деяние от водача на МПС не покрива признаците от обективна страна на нарушението, за да бъде санкционирано подобно поведение.

Безспорно по делото е, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Настоящият съдебен състав счита, че деянието е с висока обществена опасност, макар и от него да не са настъпили вредни последици, тъй като нарушението е извършено на подземен паркинг на голям търговски център, посещаван от много хора.

В заключение настоящият съдебен състав счита, че неправилно е приложен материалния закон, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него постановено друго такова, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Предвид изхода на спора и своевременно заявената претенция, настоящият съдебен състав счита, че следва да се уважи искането на касатора за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като ги определя в размер на размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3040 от 05.08.2022 г., постановено по НАХД № 16960/2021 г. от Софийски районен съд, 12-ти състав, и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 21-4332-023351 от 15.11.2021 г., издадено от началник на сектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“.

ОСЪЖДА М. А. Н., ЕГН 01489036960, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.